लोपः। अनैव च "मुखेन सह ग्रं" इत्यन 'मुखं यथेदिमिति'' "नयनतुक्तमित्यन्य" "हृगिवेति'' पाठे श्रीत्यपि सक्सवतीत्य-नयोर्भेदयोः प्रत्येकं श्रीत्यार्थीत्वभेदेन चतुर्विधत्वसक्सवेऽपि प्रा-चीनरीत्या दिप्रकारत्वमेवाकं।

(६५५) श्रीपम्यवाचिना लोपे समासे किपि च दिधा। कमेणोदाहरणं।

"वद्नं स्रगणावाच्याः सुधाकर्मनाइरं"।

"गईभित श्रुतिपर्षं वाक्तं निनदन् महात्मनां पुरतः"॥ श्रव "गईभतीत्यच" श्रीपम्यवाचिनः किपा लोपः। न चेह उपमेचस्यापि लोपः। "निनदिन्नति" श्रनेनैव निर्देशात्।

(इपूर्) दिधा समासे वाक्ये च लोपे धर्म्भीपमानयोः।

"तस्या मुखेनेत्यादी" "रम्यमिति" स्थाने "लोके दति" पाठे ऽनयोक्दाहरणं।

(६५०) कि समासगता देधा धर्मी वादिविलोपने।

उदाहरणं। "विधवति मुखाजमखाः"।

श्रव "विधवतीति" मनो हर् विकाप्प्रत्यययोर्जीपः। केचि-लवापि प्रत्ययकोपमाजः। "मुखाक्रमिति" च समासगा।

(ईप्रट) उपमेयस्य लोपे तु स्यादेका प्रत्यये काचि। यथा।